

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Rapp F. utóraként a fölött, 1. em.
ol a szerkesztő hátköznapokon délelőtti
9—11 óra között.
és Bolonya mesterutca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előzetesi pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendőek.
írázatok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 0 k
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobó és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bérlegdíj: 30 k
Nyilt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyilt-tér előre fizetend

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

Brassó és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúaszi, kóhalmi, medgyesi, nagy-sink, segesvári s sz-
ágotai kir. járásbírószágok hivatalos hirdetoje

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapestben: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Dau-
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetésirodájában.

145-ik szám.

Brassó, Csütörtök, december 20-án.

IV. évfolyam 1888.

S z e r b i a.

A választások a nagy szkupstina részére az egész országban befejeztettek s azt az eredményt adták, melyet előre megjósoltunk. A radikális párt ebben a nemzetgyűlésben túlnyomó többség felett rendelkezik, ellenben a haladó-párt távolléte által fog tűndökölni, míg a liberálisok, kiknek — mint tudva van — Risztics úr a vezérik, még mindig igen tekintélyes kisebbség által lesznek képviselnek. A radikálisoknak a liberális párttal egyetemben üszött eselszövényei és álutai folytán a haladó-pártiak ezuttal kizáratnak a templomból; de ettől eltekintve, „illatos virágokkal megkoszoruzottak” maradnak ők, a mi azt akarja jelenteni, hogy a jelenlegi miniszterium az új alkotmány megszavazása utánig mindenesetre és talán még a legközelebbi rendes törvényhozás összejööttéig a kormányon fog maradni.

Miniszteri válságtól tehát e pillanatban nem kell tartani, és a pánszlávisták reményei, kik biztos kormányváltásra, sőt Milán király lemondására számítanak, ez egyszer hiuknak fognak bizonyulni. Mert a király el van tökéltve, megmaradni ősei trónján; sem lemondásra, sem meghódolásra legkevésbé sem gondol.

A nagy skupstinának kizárólag az a célja, hogy az új alkotmány fölött tanácskozzék s azt megszavazza. Ha a törvényjavaslatot lényeges módosítások nélkül elfogadja, akkor nincs mit mondani és a király késedelem nélkül szentesítendi a törvényt. De ha az történnék, — s minden arra mutat, hogy így lesz, — hogy a választási küzdelemben kivírt győzelmüktől ittas radikálisok az alkotmányjavaslatot tökéletesen megváltoztatni s a királyi előjogokat megnyirbálni akarnák: akkor Milán király alkotmányos jogaihoz képest a nagy skupstinát feloszlatja és a radikális képviselőket hazaküldi, hol aztán nyugodtan várhatnak a politikai céljaik megvalósításának kedvezőbb időkre.

Ezen eshetőség azon bizonyítékot szolgáltatná, hogy Szerbia még nem érett egy modern alkotmányra és hogy a radikálisok, kik uralkodójuk legnemesebb intenczióit méltá-

nyolni nem tudják, sem nem képesek, sem nem méltók arra, hogy az ország ügyeit vezessék.

Az új alkotmányjavaslat egészen kész és már a király is approbálta. Az új javaslat a legmesszebb menő garanciákat tartalmazza minden szerb alattvaló személyes szabadságára és házi jogára nézve; ép így a sajtószabadságra vonatkozólag. A végrehajtó hatalom a királyt illeti, kinek oldala mellett felelős miniszterek állnak.

A király személye sérthetetlen; őt semmiféle felelősség nem terheli, ellene semmi néven nevezendő vád vagy panasz nem emelhető. — A király a görög-orthodox egyházhoz tartozik; ő nevezi ki az állami hivatalnokokat és ő a hadi hatalom legfőbb feje; őt illeti a hadseregben az előléptetés joga, kitüntetések adása, pénzveretés és az elítéltek megkegyelmezése.

Az országnak idegen hatalmakhoz való viszonyában a király képviseli az országot; őt illeti a hadtüzénés, valamint a békekötés joga, úgyszintén a kereskedelmi és szövetségi szerződések kötése. Ha pedig az ily szerződések a közpénztáraknak kiadásokat okoznak, vagy az országos törvények megváltoztatását igénylik, akkor jóváhagyás végett előbb a skupstina elé kell azokat terjeszteni.

A királynak joga van a skupstikát egybehívni és feloszlatni; a skupstina minden évben november 1-én hivatik össze s kizárólag neki van joga az államháztartás évi előirányzatát megszavazni.

Szerbiában az uralkodó dynasztia az Obrenovics család; Milán király trónjának örököse Sándor herceg, ennek utódja az ő férfi örököse leend.

A korona többé nem nevez ki képviselőket a skupstinába. A választások titkosak és közvetlenek.

Szerencsétlenségre már ma előrelátható, hogy az alkotmányt illető javaslat holt betű marad a radikálisok halfogásai folytán, kik a mély indignáció daczára nem akarnak lemondani arról, hogy a királyt megillető előjogokon rágesálgjanak s azokat korlátozeák.

B e l f ő l d.

Brassó, decz. 19. (A főrendiház ülése.) A főrendiház hétfői ülésében Szlévy József elnök meleg hangon emlékezett meg Angyelic Germán patriarcha elhunytáról, mi fölötti részvételének a főrendiház jegyzőkönyvi kifejezést adott. Ezután az igazolási és gazdasági bizottságok jelentéseinek letárgyalása után vita nélkül elfogadták az indennitásról, a Horvátországgal létrejött pénzügyi egyezmény meghosszabbításáról s a svájci kereskedelmi szerződés becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatokat.

Vita csak a regalemegváltásáról és az állami italmérési jövedékről szóló törvényjavaslatoknál volt. Először is Bethlen András gróf szólalt föl a törvényjavaslatok mellett, kinek beszédét lapunk más helyén közöljük. Hunfalvy Pál ellene szólott a javaslatoknak, melyek szerinte a magánosokkal szemben, a városok érdekeit elhanyagolják. Gáll József szakszerű fejtegetéseket fűz a javaslatokhoz, melyeket általánosságban elfogad, de azt javasolja, hogy a kártalanítási peres ügyekben ad hoc bíróság ítéljen. Tisza Kálmán a felszólalásokra reflektálva hangsúlyozta, hogy a megváltás műveletét gyorsan kell keresztül vinni a regale tulajdonosok érdekében; tiltakozott azon felfogás ellen, mintha csak egyes osztályok érdekeiről gondoskodnának el a városokkal s végül az adóeltitkolások kérdésében nyilatkozott.

A javaslatokat a főrendek, Hunfalvy kivételével, általánosságban egyhangulag elfogadták; a részletes tárgyalásnál Rudnyánszky József, Gáll József, Zichy Nándor gróf, továbbá a miniszterelnök és Wekerle Sándor államtitkár szólaltak föl. A javaslatokat a főrendiház részleteiben is változatlanul elfogadta.

Az ülés végén Haynald Lajos kalocsai érsek indítványára a főrendiház megbízta az elnököt, hogy a királyi család tagjainál a közelgő ünnepek és a királyné születésnapja alkalmával a főrendek szerencsekívánatait tolmácsolja: a Szontagh Pál és Mihajlovics Miklós, mint az igazoló bíróság tagjai, letették az esküt.

Gróf Bethlen András beszéde.

— A főrendiház hétfői ülésén a regale-javaslat tárgyában. —

Nagyméltóságú elnök ur! Méltóságos főrendek! Legyen szabad a szőnyegen levő tárgyhöz, egész röviden és általánosságban, hozzászólni.

Szabadelvű korszakunk átalakítólag hat a feudalismos minden maradványára, minden folyamányára. Ezt semmi intézmény ki nem kerülheti, kivételt nem tehet egy sem, hogy mai Magyarország körülbelül az

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Uralkodók a halálos ágyon.

Az élet annyi változatossága közepette valóban jól esik az a tudat, hogy a halál kiegyenlít minden érdeket s egyenlővé tesz pórt és királyt.

A mindennapi ember meghal — eltemetik.

A koronás fők meghalnak; utolsó óráikra napokon át foglalkozik a világ: azután eltemetik őket is, más lép helyökhöz, s az új fejedelem iránti hódolatban elfelejtik a meghaltat.

Amarról meg sem emlékeztek, szűk családi és baráti körén kívül; erről megemlékeztek és elfelejtették. Azt az édes anyaföldbe tették egyszerű fakoporsóban, ezt diszes kápolnába drága érczkoporsóban; sorsuk közös: pór és király ismét csak hamuvá lett.

A dolog természetéből folyólag meleg érdeklődéssel kísérik halálukat is, a végső küzdelmet t. i., melyben a pór is királylyá, a király is pórrá süllyed, mindkettő pedig megsemmisül, — s így talán nem lesz érdektelen, az alábbiakban néhány uralkodó utolsó perceiről megemlékezni.

Habsburgi Rudolf még utolsó pillanatában is királyi méltóságára gondolt. Midőn 1291-ben erői hanyatlása önként figyelmeztették őt földi pályája befejezésére, utának indulását vétekezési helyre felé, hogy

ott ősei mellett alhassa ő is az örök álmot. Végső ki-
merülése miatt azonban alig érhetett el csak Germersheim várába, hol leemelték lováról s a várkápolnába vitték. A király egy székbe ült s imára tette kezeit. Hirtelen azonban felkelt. „Egy királynak — kiáltá — állva kell meghalnia!”, s néhány perc múlva, három lovagjára támaszkodva, állva mult ki.

Vespasian római császár 1200 évvel előbb hasonló felkiáltással halt meg. — De még különösebb volt Zsigmond német császár halála, a ki 1437-ben december 9-én Znaimban teljes császári díszben trónján ülve várta a halált.

Ezzel szemben sokkal nagyobb számban vannak az ellentétek, t. i. oly koronás fők, kik a halál percében a megsemmisülés érzete alatt állottak.

Szent-László király, — (meghalt 1270-ben aug. 25-én), bizonyosságul annak, hogy magát csak porhüvelynek tartja, halálos ágyát hamuval parancsolta behintetni.

I. Miksa (megh. 1519. jan. 12.), érezve halála közeledtét, sajátkezüleg ölté magára halotti ingét s így várta jámbor odaadással a megváltó halált. Közvetlenül halála előtt mély keserűség érte a jólelkű uralkodót. Midőn utolsó utazásában Innsbruckba ért — hol még előbbi utazása alatt kísérete által okozott költségeket nem fizette ki — annak polgárai vonakodtak ellátni az uralkodó kocsiját és lovait, melyek így

a zord idő daczára egész éjjel az utcán maradtak. Akkor ez még császárokon is megeshetett!

Hogy V. Károly tettgazdag életét kolostorban (Szent-Justban) végzé s koronáját önként tette le, köz tudomásu. Midőn önmaga teljesítette elhalt nővérénél az utolsó egyházi szolgálatot, azon gondolatra jött, hogy még életében tartassa saját temetését. Tényleg bele is feküdt koporsójába, tetteve a halottat. Ez anyyira megrendíté a jólelkű uralkodót, hogy alig néhány hét múlva (1558. szept. 21.) kiszenvedett.

Valóban tragikomikusnak mondható Nero halála, ki mielőtt önkezével oltotta volna ki életét, hirtelen könyök között a szavakra fakadt: „Oh, mily művész hal meg bennem!”

Az ó-kor számos érdekes esetet nyújt egyes uralkodók utolsó percéről.

Augustus császár halálos órájában tükröt adattott magának s rendbehozatta haját. Erre behívatta barátait s így szólt hozzájuk: „Ha jól játszottam életem szerepét, úgy tapsoljatok nekem!” Tapsok közt mult ki.

Mily szomorú helyzet lehet, egy nagy nemzet élén állva, utolsó napjaiban egy eltévesztett életre visszapillantani! II. Fülöp spanyol király halála órájában vádolta önmagát, hogy kivihetetlen terveinek feláldozott 20 millió embert és 600 millió aranyat. És ezzel szemben az ő saját élete is céltalan volt. 1598. szept. 13-án teljesen megtörve végezte be földi pályáját. (Vége köv.)

utolsó állam, a hol ezen jog ma még fennáll. Ezen jognak megszüntetése ott is, a hol nem forradalmi uton történt, nagyobbára rég lebonyolított. Németország különböző államaiban pl. a kongressus körüli időszakban történt ez; Ausztriában az 50—60-as években s ott mindössze csak két tartományban van ezen kérdés jelenleg is függőben. E kérdés megoldása a legtöbb változatosságot tünteti fel. 5%-tól tökéletesen megszűnnek közpénzen való kifizetésétől egészen az ingyenes elkobzásig, mindenféle variációkat szemlélhetünk. Általános vezérelveket itt hasztalan keresünk, egy azonban feltűnő és ez az, hogy minél korábban történt e kérdés megoldása, annál előnyösebb volt az a kártalanítottakra nézve. És minél később, annál olcsóbban történt az.

Ebből részéről levonom a consequentiákat, hogy ha a magyar állam jelen és jövő pénzügyi helyzete nem követelné meg azt, hogy a szeszlogasztás jelenléte nagyobb állami bevétel tárgyát és forrását képezze, egalkalmasabb, legcélszerűbb megoldási módnak azt látnám, hogy a községek váltanak meg ezen jogot állami garancia mellett. Az állam pénzügyi helyzete ezt nem engedi. A fejlemények ezen módozatot már túlhaladták s valóban csak felesleges időrablás volna tőlem, hogy ha ezen megoldási módnak előnyeit fejtegetni akarnám.

Midőn az előttünk fekvő javaslatot megbirálom, teszem ezt a kor követelményeinek és az állam finansziális helyzetének szemmel tartásával és egy percig sem késsem annak kijelentésével, hogy a javaslatban foglalt megoldási módot időszerűnek és helyesnek tartom.

Midőn a megváltás mikéntjét bíráljuk, nem volna igazságos ezt valami abstract valamihez mérni, hanem mérni kell a valósághoz, illetőleg ezen országban kívül-belül egy emberöltő előtt az urbéri javak és jogok zöme tényleges megváltásának eszközzéséhez. — Ezt más kormány más viszonyok közt cselekedte, nagy és messzeható hibák követték el akkor. — Értem azt, hogy a lebonyolítás hosszú időre, — 20—25 évre terjedt és végre, — hogy a kártalanításul adott értékpapírok árfolyama minimális volt, különösen eleinte az 5 százalékot alig haladta meg. — Mindezen hibák a jelen törvényjavaslatban kikerültek. Sőt a javaslatban foglalt intézkedéssk egyenesen garanciát nyújtanak, hogy ezek a hibák nem fognak újra előfordulni.

Nem tagadom, hogy a parlament másik házában az eredeti javaslaton tett módosításokat örömmel üdvözlöm, azokat feltétlenül szükségesnek és nagyobbára helyeseknek tartom.

E módosítások a fiskális szempontnak a méltányosság határai közé szorítását jelentik. Ertem első sorban a megállapított kártalanítási tőkéből történendő levonásoknak 20 százalékról 10 százalékra való redukálását. Más viszonyok közt, megvallo, ezt is sokallanám; de jelenleg ezt az állam pénzügyi helyzete indokolja. Ugy tekintem e levonást, mint a haza oltárára öntudatosan hozott áldozatot. — Nem első, nem is az utolsó áldozat ez az illető osztály részéről.

Általában helyesnek, természetesnek és czélszerűnek tekintem azt is, hogy az érték megállapítására az adóalap fogadtatott el; annak merev és egyoldalu alkalmazását azonban igazságtalannak s tulzottnak tartom.

Nem akarok félreérteni méltóságos főrendek. Talvol legyen tölem helyeselni, vagy mentegetni azt, ha talán néhol hiányos bevallások fordultak elő. Legyenek meggyőződve, hogy engem az egyénileg sem közvetlenül, sem közvetve nem érint. Ki merem tehát mondani, hogy az a nagy erkölcsi felháborodás, mely írásban és szóban nyilvánult, nagyon is tulzott. Exemplá sunt odiosa. Részletekbe bocsátkozni nem akarok, analógiát sem akarok czítálni, csak egyre vagyok bátor a méltóságos főrendek becses figyelmét felhívni, és ez az, hogy melyik azon adózási rendszer, a melyet a tudomány, a nemzetgazdaságtan, mint ideált oda állít? Ez nem egyéb, mint egy egységes jövedelmi adó, ez olcsó, igazságos és egyenletes. És miért nem lett ez soha megvalósítva? Egyes kivételt talán lehet felemlíteni. A gazdag Anglia háborús időben részlegesen alkalmazta, de általánosságban nem. Miért? Azért, mert a bevallások általában ingatag alapot képeznek itt is és mindenütt. Azért tehát itt drákói szigort alkalmazni valóban egyoldalu eljárás lenne. A ki e részben velem nem értene egyet és nem retten vissza a végletektől, annak ajánlok egy igen praktikus módot a deficiitnek teljes kiküszöbölésére. Tessék a körülbelül 20 év óta történt hagyatéki illetékbevallásokat feltűntető adatok szerint az állampolgárok vagyonát exponálni, még pedig nem válogatva, hanem alphabetikus rendben és méltóztassanak meggyőződve lenni, hogy itt nem kellene messze menni. Ebből az ötletből egy osztállynak, vagy egy országrésznek előnytelen megemlést vagy a hazafiságnak, kötelességerzetnek

kérdéses é tételét kivonni valóban nem lehet indokolt. Egész megnyugvással mondhatom azt, hogy a mult közel mult és a jelen idő fényes bizonyítékot ad arról, hogy az aldozatkézség és aldozatkézség közti arány ezeknél van olyan kedvező, mint bárkinél is ez országban. És azért, hogyha ez ötletből megbélyegezést vagy kicsinylést hallanék, megvallo, az kénytelen volnék határozottan visszautasítani.

Egy irányban óhajtottam volna e törvényjavaslatban még több concessiót látni. Értem a városokat. Hogy ezt a pénzügyi helyzet nem engedi meg, azt valóban sajnálom. Mert, miután ma már fővárosunk nagyszabásu fejlődése biztosítva van, igen kíváncsok, hogy a vilék nagyobb városai, az államtest idegzetének ezen góczpontjai, nagyobb stylusban, tervszerűen fejleszteszenek, illetőleg a fejlődésre mennél több eszközzel látassanak el.

Nagyméltóságú elnök ur! Méltóságos főrendek! Mindezeket összevéve a törvényjavaslatot örömmel fogadom el, mert ettől jót várok. Várom először áltatában a kamatlábnak alábbszállását, várom azt, hogy a kártalanított birtokosok a kártalanítási összegeket nagyrészt hasznos produktív beruházásokra fogják fordítani; várom azt, hogy az eladandó államjavak részben általuk fognak megvásároltatni s reményilem, hogy ezen rendszabály az állam finansziájának rendezésére hatalmas emeltyűt fog képezni. A törvényjavaslatot általánosságban elfogadom. (Helyeslés.)

Bukarest-ből

írják a »Pester Correspondenz«-nek.

„Köztudomásu dolog, hogy Oroszország itteni képviselője kormánya által megbízott, hogy diskkrét módon puhatolja ki Románia szándékait, vajjon a román kormány megengedné-e a hadseregnek román területen leendő átvonulását.

E kérdésre az orosz képviselő igenlő értelemben válaszolt volna. Hitrowo ur emel jelentése és Sturdza Gregor herczegnek a kamarában minap tartott beszéde közt létezik tán valami összefüggés? Ezt hinni majdnem hajlandók lennénk, már csak ama tüzes és heves modor miatt is, melylyel a nemes herczeg Oroszország politikai tendenciáit védelmezendőknek hitte. Lehetetlen be nem látni, hogy Sturdza a legutolsó választások horderejének méltatásában nagyon magasra szállt, most azonban bizonyára abba hagyta volna, hogy egy más elintézett s eleve is kárhóztatott ügy mellett törjön lándzsát. Egész beszéde e phrasisban összpontosult: »Oroszországon kívül nincs üdv Románia számára.«

Csak hogy midőn ezen thésist, kétségkívül azok által sugalmaztatva, kiknek különös érdekükben áll megtudni, hogy Romániára vonatkozólag minő reményre jogosultak, fölvetette, igen rossz szolgálatot tett a szónok barátainak nem kevésbbé, mint az ügynek magának, a melynek védelmezőjéül oly aldozatkézszen tolt fel magát. Bizonyos, hogy vannak képviselők, kik elvi ellenségei a jelenlegi kormány által külpolitikának; de ezek távol állanak azon óhajtól, hogy Románia az Oroszországtól való függésbe jusson és hűbérállammá süllyedjen alá.

Sturdza herczeg kijelentette továbbá, hogy háboru esetén Romániának meg kell őriznie a legszigorubb semlegességet, de mindazonáltal meg kell engednie az orosz csapatok átvonulását a Dobrudzsában.

Hogy józan eszű ember ily magaviseletet, mint mépes összeegyeztetni a fennen hirdetett semlegességgel, az előttünk teljesen megöghatatlan. De a kitűnő honfi további indokai lehetőleg még fonákabbak. Minden fenntartás nélkül megengedi a czár hadseregének a szabad benyomulást a román területre Románia kárára, mert Ausztria-Magyarország is, melynek hatalmi körében van a Balkán-félsziget nyugoti része, szabad uttal bír délnek. És Sturdza tulajdonképen miért kívánja e kedvezményt Oroszország részére? Felfogása szerint Ausztria-Magyarország igen gyenge arra, hogy szükség esetén támogathassa Romániát és a Német birodalom küllellensége előbb vagy utóbb legyőzetik és már belkonfliktusok miatt is elkerülhetetlen megbénítást kell, hogy szenvedjen.

Az éidemes muszka partizán tehát meg van győződve, hogy Romániának le kell mondani olyan politikáról, mely Pétervárott tetszést nem kelt föl; mert Oroszország olyan hatalom, mely eddig még minden államot legyőzött, mely céljai ellen akart lépni.

A nélkül, hogy Bismarck herczeggel törődnek, 400.000 embert irányíthat Oroszország az Örményországon át vezető uton Törökországba és akkor a Balkán-félsziget valamennyi szlávjainak ügye közös leendő Oroszországgal.

Román lapszemle.

Régóta nem foglalkoztunk a »Tribuna« szóvirágokból összerakott vezércikkeivel. Idei 272. számának vezércikke öt hatalmas hasáb, néhai b. Saguna érsek emlékének penderítve. Hallhatatlan szerinte a nagy b. Saguna két dolga által lett, u. m. az általa készített egyházi alkotmány által és azon beszédével, melyet 1865-ben az utolsó erdélyi országgyűlésen Kolozsvárt a Redouteban tartott. Idézi annak a nagy beszédnek két pontját t. i. 1. Kéressék meg ő felsége, hogy a szebeni szkupcsinában, mint tudjuk, a székelek és magyarok, mint akkor, politikai nemzetek, hozzájárulása nélkül készített választói törvényt szentesítse és 2. Hivasassék össze azon választási törvény alapján, tehát ismét a magyar és székely nemzet ellenére, új országgyűlés és ez aztán tárgyalja az uniótörvényt.

Ezt az indítványt azonban a kolozsvári országgyűlés elvetette, de a románok ragaszkodtak a kisebbség által pártolt Saguna indítványhoz s épen ez van megírva a nationalisták programjában is. Azonban ez még sem dogmája a román nationalistáknak. Ha megváltjuk haszonértékű engedménnyel, a »Tr.« úgy hiszi, hogy a románok nem fognának körömszakadtáig ragaszkodni a b. Saguna 2-ik pontjához. A megfelelő baksis vagy equivalens nélkül azonban nem fogják elfeledni s ezért főleg a magyar politikusok ne is haragudjanak a Tribunára. Biztosítjuk, hogy nem haragszunk rá, csak mulatunk handa-bandáin. Azzal a'l elő, hogy mi magyarok is valaha úgy tettünk, tölünk tanulták a passivitást. Kivéve, hogy az adót nem tagadják meg. Szép tőle, hogy az adót megfizeti, az ő passivitatyéjára nem vesztegetjük szót, mert nincs mire.

A nép mindenütt befoly a választásokra; néhány nadrágos ur segíti a szász nationalistákat ott és akkor, midőn s a hol vendégszerepekre meghívják s ők ezt nagy kiüntetésnek tartják.

A passivitatyé csak papíron van, de tényleg nem létezik. Az ilyen passivitást tölünk nem tanulták. Aztán a mi passivitásunk hazánk évezredes alkotmányáért volt s azt vissza is szereztük. A nationalisták melyik alkotmányért hirdetik a passivitatyét? A szebeni szkupcsina választó törvényeért, melyet a volt Erdély két politikai nemzetének hozzájárulása nélkül tákoltak volt össze s mely szentesítést soha sem nyert és a melyet egy kis equivalensért most 25 év mulva eladóvá tett a »Tribuna.« »Cine de mai mult!« Valóban mulatságos legények azok a tribunisták: De valamivel csak meg kell vezércikkkezni az olvasókat a b. Saguna emlékének tiszteletére.

A »Gaz.« négy dörgedelmes cikket penderített eddig »Kolozsra és a gr. keleti egyház« titulusa alatt melyben ilyen gyönyörűséges kifejezéseket használ ellenfelével szemben: O minciune ne rusinata, azaz: szemtelen hazugság, păcătoșe și miserabile manuperele ale sovînimului ungoreșcu nesuferite, azaz: a türhetetlen magyar tulzás bűnös és nyomorult fogásai.

Már most aztán rajtunk a sor azt kijelenteni, hogy a »Gazeta« csakugyan tul tesz, nem a »Posta Romană«, hanem minden irodalmi tisztességen is. Hol hallott a »Gaz.« művelt emberek szájából ilyen kifejezéseket? Avagy azt hiszi, hogy ilyenekkel legyőzi ellenfelét s meggyőzi olvasóit arról, hogy ő nála van az igazság? Ő maga idézi az 1868. évi XLVIII. törvény-cikk ezen szavait: »Ez az egyesült Magyarország és Erdély összes honpolgárainak egyenjogúsága polgári és politikai tekintetben ujabban is biztosítottik.«

Ő maga fordítja ezt így román nyelvre: »Si egalitate de dreptu civilă și politică a tuturor civitor Ungariei și ai Transilvaniei unite se asiguerăza și de nou.« És még sem látja, azaz nem akarja látni, hogy különbség van e két kifejezés között, Magyarország és Erdély s egyesült Magyarország és Erdély.

Pedig a baj épen ott rejlik, hogy a metropolit cziméből ez a szócska, a melyet az 1868. XLIII. t. cz. előir, t. i. egyesült, azaz unite ki van feledve. Muntenia és Moldova lakói ellőkték hazájok történelmi nevét s csináltak egy közöst, t. i. Románia. Ez jól van ott, de ha mi azt mondjuk, hogy a mi román lapjaink ne csináljanak Ungariából három országot, ez már kihozza őket a sodrúkból s feledik a tisztességes irodalmi nyelvezet. Pedig mi az általa idézett törvény nevében követelhetjük ugy a metropolitától, mint tölük, hogy az unite szót tegyék oda, midőn az egyesült Magyarország- és Erdélyről beszélnek és irnak. — Kár olyan nagyon tűzbe jőni a Gazetának, mert tudja ő is, hogy a ki haragszik annak nincs igaza.

Czenkalji.

Fogarasmegye rovata.

Fogarasmegye közig. bizottsága e hó 15-én Horváth Mihály főispán elnöklete alatt ülést tartott.

A főispán mindenekelőtt tudatja a bizottsággal, hogy a lefolyt hóban részletesen és behatóan megvizsgálta részéről is személyesen az illető szakközvegek kíséretében a közigazgatás állapotát a sárkányi s törösvári főszolgabírói járásokban, községtől-községre menve s kiterjesztve ugyyszólván minden községi és körjegyzőre s iskolára is a figyelmet. És örömmel győződött meg arról, hogy a viszonyokhoz mérten minden a lehető legjobb rendben van és a fokozatos fejlődést határozottan észlelhetni e téren is. — Reméli, hogy ugyan ezt fogja tapasztalni a közelebbi napokban megvizsgálni tervezett fogarasi és alsó-árpási járásokban is.

A bizottság örvendetes tudomásul vette ezt és látható örömet okozott azon odaadó egyszerűséget és gondoskodás, a melylyel a közszereketben álló főispán a megyei közigazgatás ügye iránt viseltetik, még a jelenlegi, valóban zord és kurucz téli időjárás daczára is.

Az alispán havi jelentése kapcsán a kir. ügyész helyettese felemlíti, miszerint az Alsó-Möcsen történt szerencsétlenségről, mely szerint t. i. a szülők valószínű gondatlansága miatt két gyermek a füstben megfulladt, későn terjesztetett be a rendőri előnyomozatról a jegyzőkönyv s e miatt a vizsgálatot nem lehetett az ügyészség részéről sikerre vezető reménnyel indítványba hozni. Utasítandók tehát a szolgabírák, hogy jövőre hasonló esetekben a fennálló törvények és szabályok értelmében járjanak el.

A tiszti ügyész a törösvári Puskáriu-féle fűrészmalomnak szabály- és törvényellenesen épült gát ügyét adta elő, a mely évek óta mint tengeri kigyó kering és csavarog a hatóságok előtt. A gát haladéktalanul levágatására utasított az alispán; egyebekben pedig jóváhagyatott az alispánnak ez ügyben hozott határozata, a mely ellen a kincstári ügyész fellebbezett volt.

A brassói kerületi erdőfelügyelőség azon indítványa, miszerint a közig. bizottság a kir. erdőfelügyelő helyett jövőre más előadót is választana az erdészeti ügyeknek a közig. bizottsági ülésein leendő előadása végett, mivel teljes lehetetlen, hogy a jelenlegi felhalmozódott külső és belső hivatalos teendők és személyzeti létszám mellett mind a négy vármegye közig. bizottsági és erdészeti bizottsági ülésein jelen legyen a kir. erdőfelügyelő, avagy helyettese minden hónapban, a főispán ur indítványa folytán mellőztetett, valamint a tiszti ügyész azon indítványa is, hogy a földmiv. miniszter ur kerestessék meg ez ügyben illetékes határozás hozás végett; hanem kimondatott, hogy jövőre is az eddigi eljárás követtessék, melyszerint t. i. a kir. erdőfelügyelő, ha csak lehetséges személyesen vegyen részt az ülésein; különben pedig — bejelentvén, hogy meg nem jelenhetik — küldje át az előadásra elkészített ügydarabokat a főispánnak, ki is azoknak előadása iránt esetről-esetre saját belátása szerint fog intézkedni.

Együttal tudomásul vételett a kir. erdőfelügyelő azon jelentése is, hogy a szept. havi ülésein való meg nem jelenhetése is — a mely alkalomból t. i. e vitás kérdés felmerült — idejekorán bejelentette és igazolta volt a főispán urnál, ki azonban másnemű hivatalos teendők miatt gátolva volt az ülésein elnökölni; s csakis e miatt nem jutott volt a bejelentés idejekorán az ülés elé is.

Irodalom.

Posner Károly Lajos és fia budapesti czég kiadásában megjelent a magyar gazdaközönségtől anynyira megszeretett „Gazdasági könyvviteli naptár“ 1889. re szóló XIII. évfolyama, s im örömet adjuk a naptárnak a következőkben részletes ismertetését, mert kiváló szakértelemmel szerkesztett szerkesztett berendezés meggyőződésünk szerint mezői gazdáink részére e naptárt igen becses kitünően használható, egyetemes évi naplókönyvvé teszi. Az igen kimerítő naptári részt, mely 15 oldalon adja a katolikus, protestáns, görögkeleti és zsidó naptárakat.

Ezt követi a „Gazdai teendők“ című fejezet, mely a gazda egész évi dolgait kitűnő szakértelemmel tárgyalja, havonként csoportokba osztván a ház és udvar körül: az istállóban, a méhek körül, a mezőn, a réten, a gyümölcsös- a konyha- és díszkertben, a szőlőben, a pinczében, az erdőben stb. stb. követendő eljárást. E fejezett hosszn tapasztalatból szentesített gyakorlati utasításaival, melyek a látszólagos legjelentéktelenebb körülményeket sem hagyják figyelmen kívül, míg egyfelől az értelmes, képzett gazdát teendőire emlékezteti, a kevésbé jártas gazdának munkájába összhangot, helyes felosztást hozni van hivatva.

Azután a „könyvviteli“ rész következik, mely áll: az év összes napjaira egy-egy emlékeztető rovatból, pénztári naplóból a vagyonállás kimutatására szolgáló táblázatból, hitel és leszámolási- gép és eszköztári, marhaállományi, trágyázási, vetési, aratási és

cséplési stb. stb. stb. jegyzékből; pénztári, leltári, mérlegzési kimutatásból, szegődményi naplóból stb.

A táblázatok igen czélszerűen vannak beosztva, az adatok elkönnyvése, — melyhez a naptár külön utasításokat is ad — igen csekély fáradsággal jár, s a gazda mégis vagyoni állásáról minden pillanatban áttekinthető képpel bír.

Mértékátszámolási táblázatok, az új bélyegilleték fokozatai, és a kereskedelmi miniszterium által szerkesztett országos vásárok jegyzéke egészitikki a naptárt, — mely szabatos, csinos kiállításban és jó kötésben a mezői gazdának valóban kitűnő szolgálatot tesz.

Bolti árát igen jutányosan 1 frt 50 krban állapította meg a kiadó Posner Károly Lajos és fia czég, s így a naptár beszerzését annnyival inkább ajánljuk t. olvasóinknak.

Helyi és vidéki hírek.

Egyházi ügyek. A brassói ev. ref. egyház f. hó 23 án, vasárnap, d. e. fél 11 órakor teljes egyházi közgyűlést tart imaháza helyiségében, melynek igen fontos tárgya leend.

Megyei pótválasztás című — mult számunkban közölt hírünkől tördelési hibából kimaradtak a megválasztottak nevei: Copony Márton, dr. Fabriczius Ágost és Schmidt Sámuel nyug. százados

Okos indítvány! A brassói német ujság keddi számában egy P. nevű ur az éneklő madarak fogdosása ellen azt az okos (?) indítványt teszi, hogy a ki honi madarakat tart kalitkában, adóztassék meg legalább évi 2 frttal a szegényalap javára, mert ha nem volnának vevők, ugy a madárfogók sem üznék e csuf mesterséget.

Daleslélyt rendez a brassói férfi dalegylet (Männergesangsverein) f. hó 22-én, szombaton este a Nr. 1. nagy termében.

A brassói korcsolyázó egyletben nagy a panique. Az egylet elnöksége a városi tanácstól nyert engedély alapján 1800 frt költséggel elkészítette új jégpályát. Habár a képviselő határozata ellen fellebbezés adott be, a tanács mindazonáltal nemcsak megengedte az ügy eldöntése előtt a nagy költséggel járó építkezést, hanem — mint magánaton értesülünk — az illetőket magánaton még biztatta is. Így azután az egylet tényleg beleépített abba a korcsolyázó pályába 1800 frtot, melyet az egylet vezetősége egy helybeli pénzintézetől kölcsön gyanánt vett fel. A jégpályára a víz is bebocsátott már, meg is fagyott s az egylet ki is hirdette, hogy a ki a megállapított határidőig jegyét meg nem váltja, ötven krajczár birságot fizet. Eközben jött a belügyminiszter leirata, mely megdönti a városi képviselő határozatát s betiltja ezt a jégpályát, melynek közvetlen közelében két iskola s egy kórház van. A rendőrség el is vette már az elnökségtől a kulcsokat. Most ott áll a korcsolya-egylet a faképnél. A tagok, kik befizették díjaikat, visszakövetelik azokat s joggal, és ha nem kapják meg, perlik az elnökséget, mely — mint velünk érdekeltek közlik — *akkor is fogadott még el díjakat, mikor már ismerte a miniszteri rendeletet.* Már most nem lesz az idén korcsolyázó hely! De ki fizeti meg az 1800 forintot? Ugy vagyunk értesülve, hogy az egylet elnöksége *perelni fogja a várost ez összegig*, ha szép szerével ki nem fizeti a tanács. Ez ellen már mi is, t. i. a lakosság is fel fogna lépni s nines az a miniszter, a ki megengedhetné, hogy némely hivatalnokok könnyelműsége miatt a polgárság ily terheket hordozzon. *Fizessék azok a tanácsbeli urak, kik az építésre engedélyt adtak.* De ez nem is elég: ezen urak ellen még fegyelmi keresetet is kellene indítani az ilyen vétkes könnyelműség miatt. Csodálkozunk, hogy a belügyminiszter ezt el nem rendelte. Megérdemelnék!

Választási mozgalom. Bánffy-Hunyadon Sombory Lajos választott képviselővé. N.-Disznódon a szász néppárt báró Salmen Jenő, nyug. pénzügyminiszteri tanácsost választották meg.

A munkáskérdés. A kereskedelmi miniszteriumban hétfőn d. u. 5 órakor ült össze a szaktanácskozmány a munkásoknak baleset elleni biztosítása tárgyában. A tárgyalás csupán az általános rész körül este fél 9 óráig tartott, és még ma folytatattik.

Adományok kimutatása a Földvár, Hóltővény és Ujfaluban ez évben jégkárosultak javára. Belügyminiszter 200 frt, brassói gyűjtés 107 frt 31 kr, hétfalusi gyűjtés 32 frt 35 kr, a „Tageblatt“ szerkesztősége 5 frt, — Szentpéter 12 frt, 800 liter buza, 950 l. árpa, 150 l. vegyes gabona, — Prázmár 16 frt 9 kr s 1860 l. buza, — Sz.-Hermány 36 frt 69 kr 2700 l. buza, 1450 l. árpa, 333 l. vegyes és 917 l. rozs, — Rozsnyó 12 frt 84 kr s 1480 l. buza, 1223 l. árpa és 110 l. vegyes, — Volkány 11 frt, 250 l. buza, 400 l. árpa s 450 l. rozs, — Vidombák 20 frt, 300 l. buza, 600 l. árpa, 200 l. vegyes és 102 l. rozs, — Feketehalom 14 frt 51 kr, 800 l. buza s 1690 l. árpa, — Sz.-Magyaros 250 l. buza s 250 l. rozs, — Vercs-

mart 340 l. vegyes, — Apácza 20 l. vegyes s 300 l. rozs, — Keresztényfalva 14 frt, 1433 l. buza, 600 l. árpa, 150 l. rozs, és Krizba 150 l. vegyes. — Összesen begyűlt 481 frt 79 kr és 202.78 hektoliter gabona. melyet az alispán ur elnökle alatt közelebbről fog egy bizottság kiosztani.

Szállítás. A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1889. évi különbéle anyag-szükséglet biztosítására jövő évi január hó 4-ére ajánlati tárgyalást irt ki. A hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthező.

Volt alkalmunk a Dietrich és Fischer upesti czég gőzerőre berendezett aetherikus olajok, essenciák és cukor-couleurok különlegességei gyárát megtekinteni, melynek gyártmányai a külföldiekkel nemcsak felvehetik a versenyt, hanem minőségüket és olcsóságukat tekintve, ezeket még meg is haladják. Ezen gyártelep az ujkor technikájának megfelelő legjobb gépekkel van berendezve. Összeköttetései a külföld legnagyobb piaczaival lehetségessé teszik ezen czégnek olajokban és essenciákban legalább is annyit nyújtani, mint bármely külföldi czég. Ezen czég essenciái, de különösen rumessenciái finomságuk és zamatjukat illetve valóban minták ezen téren, a mi egészen természetes, miután ezen czég ebbeli szükségleteit directe Jamaikából és Londonból fedezi. Az általa előállított aetherikus olajok kellemes illatuk és zamatos ízük által kitűnnek. Ezen hazánkban egyedüli gyár valóban nyereség a magyar iparra, és reméljük, hogy az érdekeltek nem fogják elmulasztani, szükségleteiket ezen czégnél fedezni, hogy ezen a téren is felvehessük a külföldel a versenyt a haza javának előmozdítására.

Közigazdaság.

A vasuti személyporto.

Röviden említettük már ezt a nagy horderejű újítást, melyet Baross Gábor közlekedési miniszter már a nyáron életbe akar léptetni — bár egyelőre csak kísérletképen — a magyar kir. államvasutak összes vonalain.

E szerint az egyes vasutvonalak szakaszokra fognának beosztatni s ezen szakaszokra a lehető legmérsékeltebb u. n. személyportó megállapíthatni.

Igy például a Brassó és Budarest közötti vonal egy szakaszt képezne. A ki Brassóból Budapestre utazik, fizet a II. osztályon 3 frtot. Ugyanannyit fizetne azonban, ha csak Botfalug menne.

Ez kétségtelenül nagy előnye volna a személyforgalomnak, mert a legszegényebb ember is könnyen határozza el magát ily körülmények között az utazásra s így kétségtelen, hogy a személyforgalom oly mértékben fog növekedni, hogy ez által a vasutak jövedelmezősége nemcsak nem szenvedne, sőt ellenkezőleg határozottan nyerne.

Különös fontossággal bírna ezen reform közgazdasági szempontokból.

A kereskedő s iparos, kinek ma itt, holnap ott volna dolga. a magas személyszállítási díjak miatt nehezen határozza el magát utazásra, hanem elvégzi posta útján dolgait. Ha azonban ily olcsón utazhatnék, akkor személyesen végeznék el ügyeit, dolgait, a mi nem csekély üzleti emelkeést időzne elé, ez viszont a teherszállítások nagyobb oltában nyilvánulna. A vasutak pedig erre fektetnek fősulyt. S ha Baross miniszter — a mi kétségtelen, ezt számításba vette, ugy biztos alapokon indult meg tervével.

A reform terv szerint elesik a szabad podgyászsuly, hanem minden, akár feladott, akár a kupéba vitt darabért 50 kr lez fizetendő, tehát az olcsó díjtétel a podgyász ára által is pótoltatik nagy részben.

Ugyanakkor megszűnnék a kedvezményes-, valamint bérleti jegyek is.

E nagyszerű reformterv mellett ezer meg ezer érv szól. Ellene egy sem. Ókajtandó, bár ha minél előbb megvalósulna!

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

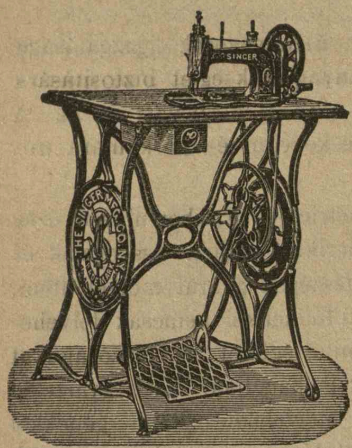
Szterényi József.

Hirdetmény.

A Kirr Károly csődtömegéhez tartozó fűszer-, festék és anyag-kereskedésben található árucikkek a volt üzleti helyiségben (piacz 90. sz. a.) f. december 21-től kezdve, a csődválasztmány határozata folytán, szabad kézből, leltári tételszámok szerint, kicsinyben kiárusíthatnak.

Borosnyai Dániel,
tömeggondnok.

HIRDETMÉNYEK.



A SINGER-féle eredeti varrógépek

az elismert, legjobb varrógépek a háztartás számára, valamint minden ipari célra. Könnyen kezelhetők, a leg-tökéletesebb segédeszközökkel bírnak, legnagyobb tartósságuk, gyorsan s biztosan dolgoznak s használhatók úgy a legfinomabb, mint a legnehezebb posztóknál.

Azon állandó tökéletesbítések és új találmányok, amelyek az eredeti Singer-féle varrógépeknél alkalmazásba hozattak, a világ leg-tökéletesebb varrógépeivé teszi ezeket; a magas karu Improved-varrógép túlszárnyalt eddig minden más rendszert.

Több mint 8 millió eredeti Singer-féle varrógép van használatban; 300-nál több első díj. Egy Singer-féle eredeti varrógép a leghasznosabb műszer, maradandó értékű s ép ezért a leghasznosabb karácsonyi ajándék.

(417) 1-4

Neidlinger G., Brassó, nagy-utca 492. sz. a

Ad 8964.—1888. telekkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy Marzell Mihály végrehajtónak Barcsa János végrehajtást szenvedő elleni 123 frt 07 kr tökéletesítés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Krizba község határában fekvő a krizbai 828. sz. tjkvben foglalt 5469. 1777. és 5851. hr. számú és Barcsa János tulajdonát képező ingatlanok 33 frt kikiáltási árban; továbbá Byrcsa János és neje Anna tulajdonát képező: a krizbai 24 sz. tjkvben A + 80, 82. és 83. hr. szám alatt előforduló ingatlanokra 421 frt kikiáltási ár mellett, 1601. hr. sz. a. 6 frt, 1642 hr. sz. a. 13 frt, 1648. hr. sz. a. 18 frt, 1733. hr. sz. a. 12 frt, 2060 hr. sz. a. 65 frt, 2224. hr. sz. a. 11 frt, 2273. hr. szám a. 22 frt, 2306. hr. sz. a. 27 frt, 3147. hr. sz. a. 32 frt, 3172. hr. sz. a. 37 frt, 3735. hr. sz. a. 88 frt, 4044. hr. szám a. 37 frt, 4152. hr. sz. a. 89 frt, 4203. hr. szám a. 57 frt, 4290. hr. sz. a. 91 frt, 4251. hr. sz. a. 58 frt, 4546 hr. sz. a. 36 frt, továbbá 5503, 5504, 5506, 5507, 5508. és 5509. hr. számok alattiakra 39 frt és 4900. hr. sz. a. 14 frt kikiáltási ár mellett és végül a földvári 851. sz. tjkvben A + 13317, 13354, 14556, 14557, 15447, 13386/1, és 13386/2. hr. sz. alatt előfordult ingatlanokra 231 frt összes kikiáltási ár és a földvári 851. sz. tjkvben foglalt 13317. hr. számú ingatlan 57 frt, 13354. hr. számú ingatlan 59 frt, 14556, 14557. hr. sz. ingatlan 14 frt, 15447. hr. sz. ingatlan 51 frt, 13386/1, 13386/2. hr. sz. ingatlan 72 frt, összesen 233 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi január hó 11-ik napján délelőtti 9 órakor Krizba község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888. október 20.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Kovács, egyes híró.

434) 1-1

Szám 9658.—1888.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-sa értelmében ezennel közölni teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 9592./1888. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbíró 9592./1888. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése által Ulbrich Cecília brassói lakos javára brassói Ulbrich Antal ellen 300 frt töke, ennek 1885. évi november hó 15-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 12 frt 50 kr. perköltségek erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 387 frt 50 kr-ra becsült ingóságok u. m. szövetek. kész ruha, órák és butorok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 9658./1888. számú kiküldetést rendelő végzése folytán a nagy-utcai üzlet helyiség és az alsó-utcai lakás leendő eszközölésére 1888. december hó 12-ik napjának délutáni 1 órája határidőül kitűztetik ahhoz avenni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hi-

vatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezenn árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is el fognak adatni, a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogait az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a szerint, lesz kifizetendő.

Brassó, 1888. december 18-án.

Winkler Andoás, kir. bírósági kiküldött.

(432) 1-1

Sz. 4410.—1888.

Hirdetmény.

A Moha nemes birtokoság tulajdonát képező 9 havi, valamint a Moha község tulajdonát képező 3 havi italmérési jog, nyílt árverésen a többet ígérőnek f. évi december hó 23-án d. e. 10 órakor Moha özség házában az 1889. évi január hó 1-től ugyanazon évi december hó 31-éig terjedő egy évre hasznóberbe adatik. Az árverési feltételek Moha község házában az előtt is megtekinthetők.

Kőhalom, 1888. decz. 11.

A járási főszolgabíró Balthes,

427) 1 3

Szám 4389. 1888.

Hirdetmény.

Brassóvármegye alispánja, kir. tanácsos nagyságos Roll Gyula ur által a rozsnyói képviselő testületének italmérési jog hasznóberbe adása nézt e hó 5-én 57 j. k. p. alatt hozott határozata, a hó 16-án 12483—1888. sz. alatt kelt rendelettel feloldatván, ennek következtében e községbeli italmérési jog hasznóberbe adás végett az újabb, szóbeli árverés f. évi december hó 24-ik d. e. 10 órára a község házában az ott betekinthező feltételek mellett kitűztetik.

Feketealom, 1888. decz. hó 19.

a jár. főszolgabíró,

Kostend Vilmos.

A legjobb
brünni szöveteket
szállítja gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns őszi- vagy téli
férfi-öltönyre
elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:
4:80 frt közönséges,
7:75 „ finom, 02-71 stb
10:50 „ finomabb,
12:40 „ legfinomabb

valódi gyapjuból.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel átszőtt kamgarnok, felső-kabát szövetek, palmerstonok és boy télikabátokra; loden, vadászok és gazdák számára, peruvienne és tosking salonruhák, szövetek női ruhák számára stb.

Jó árúért és pontos kiszolgáltatásért kezesség.

Minták ingyen s bérmentve.

Mono-chord, czigány-hegedű,

egy húru vonó-citera: I. számú 2 frt 60 kr; II. számú 2 frt 85 kr; III. számú 3 frt 10 kr, iskolával együtt.

Kapható Brassóban ALTSTÄDTER ANTAL könyvkereskedőnél, klastrom-utca.

Egyidejűleg bátorodom a n. é. közönség figyelmét felhívni díszművek, ifjúsági iratok, képeskönyvek, valódi Bichter-féle kőépítő-szekrények, kotillion-rendek és karácsonyi díszítések stb.-ből álló dusan felszerelt raktáromra.

Akarmily összeget fizetek annak, a ki nem győződik meg az igazságról!!

Egyetlen a maga nemében! Naponként beérkező köszönő és elismerő nyilatkozat által az egész világon elterjedt s kitüntetett

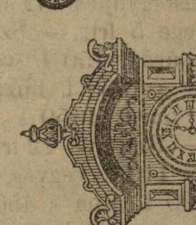
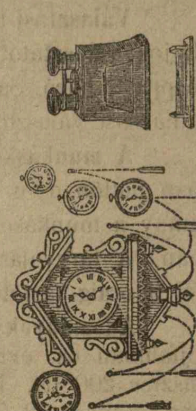
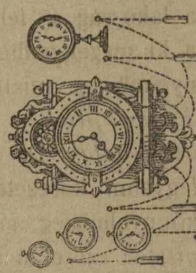
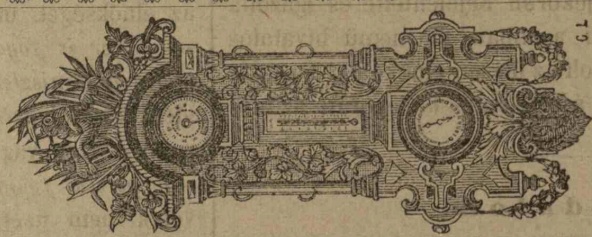
ANGOL CSODABALZSAM

Meggyógyít minden belső és külső betegséget, mint: gylomor-, fő-, fogfájást, altesti bántalmakat, mindenféle nemi betegségeket, sebeket, keléseket, stbt.

Ára egy üvegnek használati utasítással együtt

== csak 75 kr. ==

Szétküldés készpénz- vagy utánfizetés mellett, a központi főraktár által: SCHREIER S. Bécs, II. Circusgasse 52.



(2) 17-

DRESSNANDT J. EDE

órás és optikus városi óra-gondozó,

Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt

(a rom. kath. templom közelében)

ajánlja jól berendezett raktárát, valamint: arany és ezüst svájci zsebórát, inga-, keret-, színesváladai mindenemű óráit, továbbá óraláncokat, zeneműveket és nagy választékban álló órákat tárgyakat a legolcsóbb árakban.

Minden javítások és megrendelések lelkiismeretes jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltenek.

Olyan tárgy, mely a megrendelőnek kedvére nincse, visszatérítés nélkül készpénzzel visszatérítik.

Minden e szakba tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítik.

Gondozza a városi plébánia-templom óráját.

